

Jeg tror, at den højtærede Minister havde Ret i at sige, at denne Route ikke saaledes uden videre kunde udvides efter Behag. Jeg er ganske vist ikke helt enig med den højtærede Ministers Argumentation. Den højtærede Minister mente, at Banfæligheden laa i England, navnlig i London, at man der ikke vilde kunne modtage en hvilket som helst Godsmængde. Det kan naturligvis volde Banfæligheder, men jeg tror dog, at det er Banfæligheder, som man vil kunne komme ud over, særlig naar man ikke var bange for at lufte Hængningen alvorlig op. Der er en anden Grund, hvorfor jeg tror, at denne Route slet ikke lader sig udvide saa overordentlig meget, og det er den, at denne Route allerede har saa omtrent hele det Kvantum af Varer, som den kan faa fra Danmark. Naturligvis, hvis Produktionen af Flæsk ulykkeligere tiltager, kan den ogsaa faa flere Varer, men om det vil ske, er der dog ingen, der ved. Kvantummet er jo allerede paa et meget højt Punkt. Saaledes som Forholdene i Henseende til Produktionskvantiteten ere, vil efter min Mening denne Route ikke i væsentlig Grad, selv om den bliver nok saa udmærket, kunne tilarbejde sig noget væsentlig større Kvantum. Det er blevet opløst af den ærede Ordfører for Forespørgerne, at af alt det Flæsk, der eksporteres fra Danmark, gaa nu allerede $\frac{3}{4}$ over denne Route — den højtærede Minister nævnte 69 pCt., og det nærmer sig jo til $\frac{3}{4}$. Naar man nu tager Hensyn til, at der altid af forskellige Grunde, hvor udmærket Routen end bliver, vil være en stor Del Flæsk, som gaar ad andre Router, navnlig her fra Kjøbenhavn fra de kjøbenhavnske Slagterier, som sikkert ville vedblive at foretrække den direkte Søforbindelse fremfor en kombineret Forbindelse med flere Omladninger, og naar man tager Hensyn til, at der dog gaar noget om end ikke saa meget Flæsk til andre Havne i England, navnlig til Newcastle, saa tror jeg, at jeg ikke overdriver, naar jeg siger, at denne Route: Esbjerg—Barkstone allerede har det Kvantum Flæsk at beførge, som den overhovedet kan vente at faa. Det vil ikke i Retning af at drage Gods til sig, for Flæskets Bedkommende, nytte det allermindste — hvor godt det kan være i andre Retninger —, at Routen blev indrettet med afsløede, hurtige og billige

Skibe. Men saa kunde man sige: Ja, men der er meget Smør tilbage, som den jo kan tage; der forsendes jo til England 118 Millioner Pund Smør om Aaret, og deraf gaar kun en ringe Del over Esbjerg—Barkstone. Den ærede Ordfører mente den første Dag, at det var $\frac{1}{6}$ —20 pCt. — men saa vidt jeg forstod ham i Gaar, havde han efter den højtærede Indenrigsministers Udtalelse nedsat det til 15 pCt., og i Virkeligheden maa han længere ned endnu. Thi som den højtærede Minister ophøjte, gaar der jo kun 9 pCt. af det danske Smør fra Esbjerg til Barkstone. Der gaar 15 pCt. i det hele fra Esbjerg, men deraf gaar 6 pCt. til Grimsby og kun 9 pCt. til Barkstone. Disse 9 pCt. andrage 11 Millioner Pund Smør om Aaret. Men nu er Forholdet det, hvad jeg antager, at den ærede Ordfører ved, og som han i alt Fald meget let vilde kunne skaffe sig Kundskab om, at den Del af det danske Smør, som overhovedet gaar til London, er forholdsvis ringe. Forholdene ere nu en Gang saaledes, at det danske Smør kun har et meget begrænset Marked i London, dels fordi det der møder det franske ferske Smør, og navnlig fordi det der møder det hollandske Smør og Smør fra forskellige andre Lande, og efter de Erfaringer, jeg har om Forholdene i London, tror jeg ikke, at der er store Udsigter til, at der vilde være i nogen nævneværdig Grad Fordel forbundet med at udvide Forsendelsen af dansk Smør til London. Erfaringen har vist, at dansk Smør finder meget bedre, meget strere og meget stadigare Afsetning i Mellemengland, i Lancashire, i de store Fabrikbyer der omkring, fort sagt i den Del af England, der gaar under Navnet the midlands. Nu skal jeg ganske vist indrømme, at for saa vidt man kom ind paa Produktion af fersk Smør efter det franske System saaledes, som det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgtreds (R. Hansen) foreleden omtalte, vilde der blive noget Smør, som vilde finde sin naturlige Tiltrækning fra Sylland ad Routen Esbjerg—Barkstone, men jeg tror ikke, at det vilde blive ret meget, thi det Publikum i England, som bruger det franske, ferske Smør, er et begrænset Publikum. Det er de højere Klasser, som have Raad til at betale, og som nu en Gang have Smagen for det ferske Smør. Det kan